

1. Електронно правителство.

Терминът електронно правителство (E-Government) възниква в края на 1990-те години, но историята на компютърната техника в правителствените и неправителствените организации може да бъде проследена до началото на компютърния история. Литература на тема "електронно правителство" датира поне от 1970 (Danziger и Andersen, 2002). Тази литература се отнася използването на ИТ техника в рамките на правителството, а скорошната литература за е-правителство по-често се отнася до външна употреба като например относно услуги за гражданите.

Всички определения, които ще посочим по-долу излизат извън разбирането за услуги за гражданите като се включат организационни промени и ролята на правителството. Следователно двете направления в литературата трябва да се разглеждат заедно като основа в областта на електронното правителство.

Подобно на терминът е-търговия, терминът електронно правителство е плод на интернет бума. Въпреки това, то не се ограничава единствени до използване на интернет или обществено достъпни системи за директна употреба от клиенти и граждани. Е-правителството започва като област за практиката, основно събира практикуващите в търсене на отговори на новите предизвикателства на интернет средата чрез внедряване креативно на нови системи. Например, в САЩ заместник-председателя Ал Гор застана начело на Национален преглед на ефективността, който постави силен акцент върху ролята на електронното правителство във федералните услуги (Gore, 1993).

От определенията за е-правителство, доминиращите от тях произтичат от практиката. Към края на 20 век, правителствата по целия свят създадоха определения като основа за националните стратегии с оглед постигане на високи резултати въз основа на използването на интернет технологиите. Grönlund (2002) прави преглед на някои от тях и намира, че изрично се отнасят към три цели:

1. по-ефективно управление;
2. по-добри услуги за гражданите; и
- 3-. подобри демократичните процеси.

Тези дефиниции все още действат, тъй като те се прилагат в официални документи и държавни програми за реформи. През последните няколко години в много страни реториката за подобрене на демократичните процеси се поставя във фокуса на